

Ανομήτσης

ΝΙΚ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

Με «τηλεκοντρόλ» η διάλυση της Ε. Ενωσης...

ΤΟ ΤΕΛΟΣ της δεκαετίας του '80 και οι αρχές της δεκαετίας του '90 σηματοδεύθηκαν από τα χαρμόσινα μηνύματα της πτώσης των απάνθρωπων καθεστώτων της Ανατολικής Ευρώπης. Εκατομμύρια άνθρωποι σε Ανατολή και Δύση αναθάρρησαν με το τέλος του Ψυχρού Πολέμου. Κανείς δεν ήξερε ότι είχε έρθει πια η εποχή των θερμών συγκρούσεων...

Θυμάμαι πάντα να μιλούν για την «पुरιτιδαποθήκη της Ευρώπης», τα Βαλκάνια, και τη θρυαλλίδα της, τη Γιουγκοσλαβία. Εννέα χρόνια σκοτώνονται μέσα στην καρδιά της Ευρώπης και οι ηγέτες της τρομαγμένης Ε.Ε. παρακολουθούν τις εξελίξεις «προσευχόμενοι» για κάποια υπερατλαντική διαμεσολάβηση. Η διαμεσολάβηση αυτή κατά κανόνα «αποτυγχάνει» (;), και έτσι τη θέση των «λόγων» παίρνει η «ράβδος»...

ΠΙΝ από λίγες εβδομάδες βρέθηκα στη βομβαρδιζόμενη Γιουγκοσλαβία, περπάτησα μέσα στα ερείπια που άφησαν οι «ανθρωπιστικοί» βομβαρδισμοί του ΝΑΤΟ και είδα τα καμένα κορμιά των αμάχων της δυστυχισμένης αυτής χώρας...

Σε κάθε μου βήμα συνειδητοποίησα ότι η χώρα αυτή βομβαρδίζεται για να πάψει να είναι ισχυρή, αλλά και για να πληγεί καίρια η ιδέα της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης. Εξοργιζόμουν στη σκέψη ότι ευρωπαϊκά αεροπλάνα, χωρών με ψευτο-«προοδευτικές» κυβερνήσεις, αλλά με χριστιανικούς λαούς, βομβαρδίζουν μια ευρωπαϊκή και χριστιανική χώρα, πειθαναγκαζόμενοι από την κ. Ολμπράπ, τον κ. Κοέν, τον κ. Ρούμπιν και όλες τις υπόλοιπες παράξενα χαιρέκακες φυσιογνωμίες μιας υπερδύναμης που τρέφει μόνη της τον αντι-αμερικανισμό.

ΣΤΗ ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, όμως, δεν σκτυπιέται ο Μιλόσεβιτς... Αυτός έχει καταστεί αλώβητος, αφού μετατράπηκε από το ΝΑΤΟ (αυτός, ο κομμουνιστής!) σε εθνικό ηγέτη ενός δοκιμαζόμενου λαού. Αυτό που βάλλεται είναι η συνοχή της Ενωσης, οι διακηρύξεις της για την προστασία του ευρωπαϊκού πολιτισμού, η εμπιστοσύνη στις αρχές της, αλλά και κάτι πιο πεζό, το πολυδιαφημισμένο ευρώ, που καταρακιά και χάνει την αξιοπιστία του στις διεθνείς χρηματαγορές. Με «τηλεχειρισμό» η υπερδύναμη δημιουργεί (με τη συνεργασία των Ευρωπαίων εταίρων της...) άλλη μία εστία κρίσης, επιχειρώντας να κομματιάσει μια δυνατή χώρα στις παρυφές της Ε.Ε., οραματιζόμενη «χερσαίες επεμβάσεις».

ΑΝΕΥΡΕΣ σοσιαλιστικές κυβερνήσεις βυθίζουν στην αναξιοπιστία και στην ανυπαρξία την Ευρώπη, επικαλούμενες «ανθρώπινα δικαιώματα» και περιφρονώντας τα αντίστοιχα του κουρδικού λαού στην Τουρκία, φερόμενες «ρατσιστικά», σαν οι δυστυχισμένοι Κούρδοι να είναι λαός «ενός κατώτερου θεού»... Όμως, περήφανοι λαοί –και οι Έλληνες σ' αυτούς ανήκουν– δεν θα παίξουν το παιχνίδι τους, ένα «παιχνίδι (κυριολεκτικά!) με τη φωτιά»...